

Arrest

nr. 322 755 van 3 maart 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BEKAERT
Bollebergen 2A bus 20
9052 GENT

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 24 mei 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 april 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 mei 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEVE, die loco advocaat B. BEKAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 29 augustus 2023, samen met zijn drie minderjarige kinderen, een aanvraag tot gezinshereniging op basis van artikel 10bis van de Vreemdelingenwet in, in functie van zijn echtgenote (en moeder van de drie minderjarige kinderen) die over een verblijfsrecht in België beschikt. Op 4 april 2024 wordt beslist tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten onder een bijlage 14. Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 26/2 §5° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging of de verwijdering van vreemdelingen of van artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 juli 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfsaanvraag die ingediend werd door:

Naam: A. (...)

Voorna(a)m(en): V. (...)

Nationaliteit: Servië

Geboortedatum: (...)1986

Geboorteplaats: Presovo

Identificatienummer in het Rijksregister(...)

Verblijvende te/ verklaart te verblijven te: (...)

+ A., E. (...) ((...))

+ A., H. (...) ((...))

+ A., O. (...) ((...))

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkenen dienden op 29.08.2023 een aanvraag tot gezinshereniging op basis van art. 10bis in, dit in functie van hun echtgenote/moeder mevr. A., J. (...) ((...)), hierna de referentiepersoon. Zij werden op 29.08.2023 in het bezit gesteld van een bijlage 41bis.

Op basis van de voorgelegde stukken blijkt niet dat betrokkenen voldoen aan de hieronder gestipuleerde voorwaarden. Cf. art. 26/2, § 1 van het KB dient de vreemdeling die een verblijfsaanvraag op het Belgische grondgebied op basis van gezinshereniging art.10bis te voldoen aan deze bepaling:

“§ 1. Onverminderd artikel 26/2/1 kan de vreemdeling in de volgende gevallen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 10bis, van de wet, indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

1° indien hij in een andere hoedanigheid reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het

Rijk;

2° indien hij gemachtigd is tot een verblijf van maximum drie maanden en indien hij, indien de wet dat vereist, beschikt over een geldig visum, met het oog op het afsluiten van een huwelijk of een partnerschap in België, indien dit huwelijk of partnerschap effectief werd afgesloten vóór het einde van deze machtiging;

3° indien hij gemachtigd is tot een verblijf van maximum drie maanden en een minderjarig kind, bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje, is, [2 ...]2 van de wet.

§ 2. De vreemdeling dient zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf in vooraleer zijn toelating of machtiging tot verblijf verstrijkt en overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven :

1° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de in de eerste paragraaf voorziene voorwaarden;

2° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.”

Betrokkenen hebben allen de Servische nationaliteit en zijn vrijgesteld van de visumplicht. Echter, het feit dat zij zijn vrijgesteld van de visumplicht betekent niet dat zij zijn vrijgesteld van de algemene bepalingen gestipuleerd in artikel 6 van de Wet van 15.12.1980. Zij zijn gemachtigd om binnen hun kort verblijf van maximaal 90 dagen binnen elke periode van 180 dagen de verblijfsaanvraag o.b.v. gezinshereniging in te dienen, hierboven vermeld in § 1, 2°. Op basis van de stukken blijkt niet dat zij deze regel hebben gerespecteerd. Immers, de paspoorten van A. V. (...), A. E. (...) en A. H. (...) bevatten enkel een onduidelijke stempel op datum van 08.07.2023. Het is voor onze dienst onduidelijk of het hier een inreis- dan wel een uitreisstempel betreft alsook welke landsgrens betrokkenen op deze datum overgestoken zijn. Verder bevatten de nationale paspoorten van A. V. (...), A. E. (...) en A. H. (...) geen enkele recente binnenkomststempel van een land dat behoort tot de Schengenzone. Verdere stukken omtrent hun bewegingen in en uit de Schengenzone, laat staan van en naar België, werden niet overgemaakt. Bijgevolg is het voor onze dienst volstrekt onduidelijk wanneer betrokkenen concreet België binnenreisden en of zij de aanvraag vanuit legaal verblijf indienden.

Op basis van de informatie uit het administratief dossier en bij gebrek aan bewijs dat het tegendeel zou beweren, blijkt niet dat betrokkenen in het kader van deze verblijfsaanvraag de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen respecteerden. De voorgelegde paspoorten geven betrokkenen niet automatisch recht op een verblijf tot meer dan drie maanden in het Rijk. De meest recente binnenkomststempel in het paspoort van A. O. (...) toont daarentegen aan dat hij de Schengenzone is binnengereisd op 18.02.2023. Hij diende zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf in op datum van 29.08.2023. Op basis van dit stuk is duidelijk dat de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 6 van de wet van 15.12.1980 ontegensprekelijk niet werd gerespecteerd waardoor

zijn aanvraag geweigerd wordt. Ook heeft betrokkene enkel en alleen op basis van zijn geldig paspoort niet automatisch recht op een verblijf tot meer dan drie maanden in het Rijk.

Betrokkenen zijn bijgevolg noch op basis van de voorgelegde stukken, noch in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk waardoor zij niet voldoen aan de hierboven gestipuleerde bepaling van het KB inzake het indienen van een verblijfsaanvraag gezinshereniging art.10bis.

Aangezien betrokkenen niet voldoen aan 1 van de voorwaarden van artikel 10bis wordt de verblijfsaanvraag van betrokkenen geweigerd.

Het feit dat betrokkene gehuwd is met/de kinderen zijn van de referentiepersoon en zij ermee samenwonen, ontslaat hen niet van de verplichting te voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor hun verblijfsrecht. Het feit dat de referentiepersoon zelf verblijfsrecht heeft, geeft betrokkenen niet automatisch recht op verblijf in België. De referentiepersoon is in het bezit van een geldige verblijfsmachtiging maar onze beslissing heeft geen impact op haar verblijfsmachtiging. Overeenkomstig de bepalingen van de wet is er geen uitzondering voorzien. Dit doet volgens onze dienst geen afbreuk aan 'het belang van het kind', want zodra betrokkenen wel de nodige reglementaire stappen hebben gezet om te voldoen aan de binnenkomstmodaliteiten, staat het hen vrij een nieuwe aanvraag gezinshereniging in te dienen. In de tussentijd kan het gezin gebruik maken van de moderne communicatiemiddelen om contact te houden met elkaar en hun gezinsband te onderhouden. De kinderen zijn momenteel 14, 12 en 7 jaar oud. Het is aan de ouders om uit te maken bij wie de kinderen het beste kunnen verblijven. Indien de kinderen in tussentijd in België zouden willen verblijven en de vader zelfstandig naar het buitenland wil reizen, kan de moeder voor een korte periode de zorg voor de kinderen verderzetten. Gezien er geen elementen naar voor worden gebracht waarom dat niet mogelijk zou zijn, acht onze dienst het een redelijke overweging dat de vader voor een korte periode zich naar het buitenland kan begeven om zich in regel te stellen. Verder werden er geen elementen naar voor gebracht die getuigen dat de kinderen in een kwetsbare situatie zouden kunnen verkeren waarbij de permanente aanwezigheid van beide ouders in België ten allen tijde van elementair belang is. Hier dezelfde opmerking: er werden eveneens geen stukken voorgelegd waaruit blijkt dat de kinderen samen met de vader niet voor een korte periode zich terug kunnen vestigen in hun land van herkomst. Uit niets blijkt dat één van beide ouders niet in staat is om voor een korte periode alleen de daadwerkelijke zorg van de kinderen over te nemen. De referentiepersoon heeft een verblijfsmachtiging waarmee zij vrijelijk het land kan in- en uitreizen. Er zijn geen aanwijzingen dat het hele gezin het leven niet elders kan verderzetten.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Over de rechtspleging

2.1. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in de syntheseseminarie aan wat volgt:

"Volledig ten onrechte stelt verweerster dat verzoeker zijn aanvraag ex art. 26/2 §3 Vreemdelingenbesluit niet vanuit een legale verblijfssituatie heeft ingediend.

Verzoeker is via de grens met Hongarije binnengekomen in de Schengenzone en heeft vervolgens zijn weg verder gezet naar België, alwaar zijn gehele familie woont. Verzoeker is gemachtigd tot kort verblijf van 90 dagen.

Welnu, tijdens zijn 'kort verblijf', meer bepaald tijdens de zomer en vakantieperiode van 2023 werd verzoeker door de stad Oudenaarde geregistreerd op 29 augustus 2023 en werd een attest van immatriculatie afgeleverd op 5 September 2023. Op 29 augustus 2023 diende verzoeker ook een aanvraag tot gezinshereniging in.

Met andere woorden, op dezelfde dag dat de Stad Oudenaarde het verblijf registreert, dient verzoeker zijn aanvraag tot gezinshereniging in... Hoe kan zulks zijn geschied vanuit illegaal verblijf ?

De redenering van verweerster houdt geen steek.

Ofwel was de stempel van 8 juli 2023 een inreisstempel en heeft verzoeker na een 50tal dagen zijn verzoek ingediend, dus in allé geval binnen de 90 dagen:

Ofwel was de stempel van 8 juli 2023 een uitreisstempel (quod non) en is verzoeker nadien de Shengenzone binnengekomen, hetgeen a fortiori resulteert in een tijdige aanvraag gezinshereniging binnen de période van kort verblijf.”

3.2. De verwerende partij werpt op dat het middel onontvankelijk is. In de nota stelt zij: *“De enige wettelijke bepaling die ter sprake komt in het verzoekschrift betreft artikel 26/2, §1, 2° Vw..”* Verweerder vergist zich door te stellen dat verzoeker een bepaling uit de Vreemdelingenwet aanvoert. Verzoeker voert ontegensprekelijk de schending aan van artikel 26/2, §1, 2° van het Vreemdelingenbesluit. Terwijl de bestreden beslissing steunt op de door verzoeker opgeworpen bepaling: *“Op basis van de voorgelegde stukken blijkt niet dat betrokkenen voldoen aan de hieronder gestipuleerde voorwaarden. Cf. art. 26/2, § 1 van het KB dient de vreemdeling die een verblijfsaanvraag op het Belgische grondgebied op basis van gezinshereniging art.10bis te voldoen aan deze bepaling.”*

Bovendien zet verzoeker in het middel (en in de synthesesamenvatting) uiteen hoe de bestreden beslissing voormeld artikel schendt. De exceptie wordt verworpen.

3.3. Verzoeker is vrijgesteld van de visumplicht. Overeenkomstig artikel 6 van de Vreemdelingenwet kan verzoeker binnen zijn kort verblijf van maximaal 90 dagen binnen elke periode van 180 dagen de verblijfsaanvraag op basis van een gezinshereniging indienen krachtens artikel 26/2, §1, 2° van het Vreemdelingenbesluit.

De essentie van de zaak is of verzoeker was toegelaten tot een verblijf van 90 dagen binnen een periode van 180 dagen. De verwerende partij stelt van niet en weigert om die reden de verblijfsaanvraag stellende dat de paspoorten van betrokkenen enkel een onduidelijke stempel op datum van 8 juli 2023 bevatten. Verweerder motiveert voorts dat het onduidelijk is of het hier een inreis- dan wel een uitreisstempel betreft alsook welke landsgrens betrokkenen op deze datum overgestoken zijn en dat de nationale paspoorten geen enkele recente binnenkomststempel van een land dat behoort tot de Schengenzone bevatten.

Het is een niet betwist gegeven dat elk van de paspoorten van A. V., A. E. en A. H. een stempel bevat waarin de datum 8 juli 2023 kan gelezen worden. Verweerder motiveert dat het onduidelijk of het hier een inreis- dan wel een uitreisstempel betreft. Voorts stelt verweerder dat verzoeker geen bijkomende stukken bijbrengt die aantonen dat de stempel van 8 juli 2023 een binnenkomststempel is.

De Raad ziet niet in wat verzoeker meer kan doen dat het voorleggen van zijn paspoort met stempel bij de aanvraag, wat de enige wettelijke vereiste is om de aanvraag te doen behandelen. Het is immers de verwerende partij die de kennis en de mogelijkheid heeft om te achterhalen wat de status van een stempel in een paspoort is. Indien verweerder twijfelt of meergenoemde stempel van 8 juli 2023 een inreis- dan wel een uitreisstempel is, had zij eventueel bijkomende inlichtingen kunnen opvragen. Noch in de beslissing noch in de nota maakt verweerder duidelijk welke stukken verzoeker had moeten bijbrengen.

Door te berusten in de onduidelijkheid met betrekking tot de stempels in de paspoorten schendt de bestreden beslissing artikel 26/2, §1, 2° van het Vreemdelingenbesluit. Het middel is gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 april 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend vijftientig door:

M. MILOJKOWIC,

K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC